

bírnök

A MEZŐBERÉNY I. KERÜLETI EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES IDŐSZAKI LAPJA
XIV. évfolyam I. szám · 2010. húsvét

Húsvét örömhíre: Jézus Krisztus Úr és Isten!

Úristen! – Számtalanszor kényelmetlenül érzem magam, ha a körülöttem élők meggondolatlanul vagy felkiáltásként használják Isten nevét. Egyre többször kérem beszélgetőtársaimat arra, hogy figyeljenek oda, mit is mondtak éppen. Mert Isten több tiszteletet érdemel. Mi lenne, ha szüleink, családtagjaink nevével sóhajtoznánk, vagy csodálkozásunk közben az ő nevüket használnánk? Ki ne hallott volna olyan esetről, amikor az egyik ember durván utalt a másik édesanyjára, és az érintett, felháborodott ember öltre ment vele? Nem illendő, nem kulturált beszédstílus ez. Isten nevével nem kell feltétlenül káromkodni, hogy neve felesleges, hiábavaló kimondása a tiszteletlenség jele legyen. Egymás nevét is megszólításként, vagy elbeszélések során használjuk, ugyanígy Isten neve is az imádkozás, a Róla való tanulás, a Róla való beszélgetés, ének során kell, hogy előkerüljön.

Mégis, ha jobban belegondolok, a felkiáltások és csodálkozások is olyan alkalmak, amikor nem tudatosan, hanem valahonnan a lélek mélyéről jön egy fohász. Hányan mondják ki: „Hála Istennek!” Ezekben a mondatokban benne szerepel maga az Isten, aki Úr, aki felette van mindennek, aki adott helyzetben segíthetne, ha mi akarnánk, kérnénk, ha tudatosabban ráhangolódnánk és tényleg életünk ura lehetne...

Húsvétot ünnepelünk. Mióta is? A

zsidó húsvét során az ünneplők felelevenítették közösségük történelmének nagyszerű eseményét, amikor láthatatlan Istenük bebizonyította számukra, hogy Ő az Úr és Ő az Isten. Nagy szükségük volt erre, mert az egyiptomi fáraó elvárta, hogy őt imádják, úrnak és istenségnek fogadják el. Amikor az Úr terve szerint Mózes kivezette a népet, s otthagya azt az országot, ahol eddig rabszolgaként éltek, népe megtapasztalta: Istenben bízni egyszerűs mind a megszabadulást is jelenti. Most már nem kiszolgáltatottjai egy önkényúrnak, hanem Istenük szeretetének élvezői, Aki el akarja őket juttatni saját hazájukba. Ezt a történetet az ún. „széder” estén ma is elmondják a családfők, s hálát adnak az Örökkévalónak, hogy erős karral, kinyújtott kézzel vezette el őket otthonukig. Megvallják, hogy egyedül Ő az Úr, egyedül Ő az Isten!

Mi, keresztények húsvét ünnepét ugyancsak a szabadulás ünnepének valljuk. Szabadulás a bűn és halál hatalma alól. Ezzel a kettővel egyikünk sem tud mit kezdeni. Erőnk kevés a gonoszság elhárítására, nem tudjuk megszüntetni, s a bennünk lakó sötét felebarátunk kerekedik felül. A halál pedig már életünk első pillanatától fogva tart minket, tudjuk, hogy nem szabadulhatunk... Azt hisszük távol tarthatjuk magunktól, ha nem beszélünk róla, de attól még kikerülhetetlen. Jézus Krisztus feltámadása bizonyíték arra, hogy nem a halálé az utolsó szó

az életben, és van olyan hatalom, amely legyőzi a bűnt, a gonoszszágot.

Húsvét nem csupán színes tavaszünnep, hanem a Feltámadás ünnepe. Jézus istensége nyilvánvaló lett a világban, hatalma a halál felett letagadhatatlan. Ezt a tényt már rögtön le akarták tagadni. Római katonák őrizték a sírt és mégis azt mondták, hogy ellopták Jézus testét a tanítványok. Micsoda kortörténeti képtelenség! A tanítványok azt sem tudták, hogyan rejtőzzenek el, nehogy Mesterük sorsára jussanak. „Feltámadás? Képtelenség! Onnan nem jött vissza senki.” Embereknek nem sikerülhet, Istennek nincs lehetetlen! Jézus, a győztes úr az egyetlen reményünk! Nem a világ urai – akik jönnek és mennek – adják a garanciát a megújulásra, hanem a Feltámadott, aki képes új életet adni lelkileg és valóságosan is. Láttuk, látjuk a világ történelmében, mire képes az emberi elme, az emberi lelkület negatív értelemben is! Húsvétkor pedig láthatjuk, mire képes az Úr és Isten: vállalni a keresztet és kiszabadítani a halál hatalmából. Mi a húsvét öröme? Hogy van, Akiben bízva oldódhat legbenső szorongásunk, van, Akinél igazi vigaszt és távlatot találhat életünk. Jézus feltámadt, az Úr és Isten, akivel naponta győzhetünk a bűn felett, és aki képes elvezetni igazi otthonunkba, az Atya házába, mert nem a sírba tartunk, hanem oda, ahol az Úr és Isten van.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

GYÜLEKEZETI CSALÁDI NAP

Május 16-án, vasárnap 10–17 óráig családi napot szervezünk. Az istentisztelettel kezdődő nap során minden korosztálynak kínálunk programot. Kisgyermekeknek foglalkozás, kézművesség, énektanítás, sportverseny, csocsó, pingpongbajnokság, zene, fórum, közös ebéd és sok idő beszélgetésre. Szeretettel várunk mindenkit!

Melanchthon-év

2010-ben Philipp Melanchthonra (Melanchthon Fülöp) emlékeznek a protestánsok. Ő nemcsak egy reformátor volt, hanem kétségtelenül nagy teológus, humanista, tanítómester és Luther Márton egyik legközelebbi barátja is. Ezt a bensőséges viszonyt leginkább Melanchthon egyik, barátságukról szóló kijelentésében lehet érzékelni: „Szívesebben meghalnék, minthogy ettől az embertől elválasszanak.”

„Reformáció és oktatás” – ez a címe és témája a Luther-évtized következő évének, 2010-nek. Április 19-én lesz a reformátor halálának 450. évfordulója. Ezért április 16–18. között egy ünnepi hétvégén emlékezik meg róla az EKD (Evangelische Kirche in Deutschland, vagyis a Németországi Evangélikus Egyház).

Sokáig állt a wittenbergi reformátor Luther árnyékában. Még a 19. században is attól tartottak, hogy ha Melanchthon emlékére szobrot emelnek, azzal Luther hírnevét kisebbitik. Ma azonban már a wittenbergi Piactéren (Marktplatz) állhat Lutherrel együtt és ez arra emlékeztet bennünket, hogy mindketten, kéz a kézben léptek fel a 16. században az egyház megújulásáért.

A Vártemplomban (Schlosskirche) egymás mellett fekvő sírjaik pedig tanúsítják, hogy kortársaik számára nemcsak barátságuk, hanem a reformáció tekintetében vett jelentőségük is ismert volt.

Philipp Schwarzerdt 1497. február 16-án, egy fegyverkovács fiaként megszületett a badi Brettenben. Tanulmányai alatt vette fel nevének görög fordítását, a Melanchthon.

1560. április 19-én halt meg és Luther mellé temették el Wittenbergben. 2010-ben, a Melanchthon-évben, halála 450. évfordulóján az ő életművéről emlékeznek meg a németországi protestánsok.

Melanchthont manapság csodagyereknek tartanak: 14 évesen baccalaureusi fokozatot szerzett a Heidelbergi Egyetemen. 17 évesen pedig Tübingenben magiszter lett. 1518-ban Bölcs Frigyes vá-

lasztófejedelem hívta meg az akkor 21 éves fiút, hogy görögöt tanítson a Wittenbergi Egyetemen. Itt ismerkedett meg Luther Mártonnal és a reformációban az egyik legfontosabb, Lutherrel együttgondolkodni tudó alakká vált. A professzor, rektor és egyetemi reformátor tehát egy évvel később csatlakozott a reformációhoz. Ő volt Luther legfontosabb munkatársa a Biblia német nyelvre való lefordításában, mivel kiválóan beszélt héberül, görögül és latinul.

A lipcsei dispután, 1519-ben, az első nagy egyeztető tárgyaláson (ami Luther és a római kúria között zajlott), már Melanchthon is jelen volt. Itt Luther Eck Jánossal, a hírhedten éles elméjű katolikus

teológussal vitakozott, Melanchthon kis cédulákra bibliai igehelyeket gyűjtött ki, amelyek a pápa elsőbbségét tagadták.

A későbbi tárgyalásokon Melanchthon egyre fontosabb társa és segítőtje lett Luthernek, sőt, ha a kiátkozott Luther nem szólhat, ő lesz a reformáció vezető személyisége.

Luther, a reformáció prófétája fáradhatatlanul dolgozott az új teológián, de sajnos hiányzott belőle a rendszeresség. Teológiájának rendszerezése Melanchthon feladata: ő írta meg 1521-ben – „Loci Communes” címen – az első érvényes összefoglalását a reformáció tanainak. Luther nagyon lelkesedett a könyv olvasásakor, a Biblia folytatásának nevezte.

Az 1530-as augsburgi birodalmi gyűlésen Melanchthon ismét a reformáció oldalán lépett fel. Luther nem lehetett jelen, hiszen a birodalmi átok érvényessége miatt nem hagyhatta el a Szász tartományt. A tárgyalások során fellépő nehézségeket és a római katolikus oldal támadásait Melanchthon mesterien győzte le. Az augsburgi tárgyalásokat megelőzően több iratot is létrehozott, melyek alapján Melanchthon még a birodalmi gyűlés kezdete előtt megírta a „Confessio Augustana”-t, vagyis az Ágostai Hitvallást. Ma az evangélikus lelkészeknek erre kell eskütniük a lelkésszé szentelés alatt.

Az Augsburgi Hitvallással egy közös teológiai alapot szeretett volna létrehozni a reformátori és a katolikus tanítás számára, de ez nem sikerült. A legvégsőig remélte, hogy nem jön létre egyházszakadás. Egészen az Augsburgi Vallási Békéig (1555) a keresztény felekezetek egységéért szállt síkra. A „leisetretend” azaz csendesen lépő melléknevet is békülékenységé miatt kapta.

Tanítóként is jelentős és ismert volt Melanchthon. Már életében megkapta a „Praeceptor Germaniae” (Németország tanítója) címet. Latin és görög nyelvtankönyveket írt, de fizika-, földrajz- és történelemtankönyvet is készített iskolák és egyetemek számára. Iskolai intézményekben és iskolák alapításában is gyakran kértek tanácsot tőle, és sok tantervet, tanmenetet is írt. Ma már Praeceptor Europae, azaz Európa tanítója címmel is illetik.

Minden képzettsége ellenére Melanchthon tudatában volt az emberi gondolkodás és kutatás határainak is. Szép mondat maradt tőle hátra, amely a Szentháromság nehéz teológiai kérdésének boncolgatására így felel: „Az istenség titkait nem kikutatnunk kell, hanem imádságba foglalnunk.”

A www.ekd.de cikke alapján fordította HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA, kiegészítések az evangelikus.hu oldalról

NYARALÓSZENTELÉS

Május 28-án, szombaton szenteljük fel Bükkszéken az ajándékba kapott és adományokból felújított nyaralót. Aki szeretne ezen az alkalmon részt venni, jelezze a lelkészi hivatalban.

Bartóki József hitvallása

2009. május 15-én vettünk búcsút Bartóki Józseftől, aki sokak számára ismert személyiség volt tanári pályája, művészete, sportszeretete által. 1986-ban jelenttette meg templomunk monográfiáját, melyet édesapjának ajánlott, aki több mint negyed századig volt az egyházközség kántortanítója.

Bartóki Józseftől családján és kedves barátain túl kollégák, művésztársak, s a helyi teniszszakosztály sportolói is elköszöntek. Kérésére mindkét evangélikus lelkész szolgált a temetésén, mely a II. kerületi evangélikus temetőben történt. Az alkalmat megelőzően a templomban helyeztük el urnáját, az általa választott ígéről szólt a prédikáció, és kedves énekeit énekeltük. Erről az oldaláról talán csak a hozzá igazán közel állók ismerték. Ott-hona falán ma is ott van az ő kis templomának festménye... A templomépítés 220 éves jubileumát már nem ünnepelehet velünk.

Temetési beszédek ritkán szoktunk közreadni, de miután csak nekrológját olvashattuk a helyi Hírmondó című újságunkban, álljon itt az a prédikáció, ami az általa kért íge alapján íródott.

Szeretett és Tisztelt Gyászoló!

Egy ember életútját felidézni, egységbe foglalni komoly feladat. Személyiségét megérteni talán még ennél is nehezebb. Hiszen titkok vagyunk. Egyéniségünk, érzelmi világunk, motivációink csak aprólékos kutatás során érthetők meg. Kik vagyunk valójában? Tetteink, teljesítményünk, személyes kapcsolataink tükrében mutatkozik ez meg.

Amikor most lerójuk kegyeletünket Bartóki József előtt, és búcsút veszünk tőle, egy teljes alakú, életnagyságú festményt próbálunk festeni a magunk eszközeivel. Színeinket nagyban befolyásolja érzelmi érintettségünk, szeretetünk, tiszteletünk, gyászunk. Mindannyian másként láttuk, mást tartottunk fontos-

nak, sőt mindannyiunknak másként mutatkozott meg Bartóki József. Mintha apró skiccek százezréből kellene egy teljes képet alkotni. Ugyanakkor mégis kivételes, különleges helyzetben vagyunk. Ő nem rejtett, befelé forduló életet élt. Amit Istentől kapott és amit átszűrte lényén, amivé a Mindenható formálta, azt megmutatta, tovább sugározta, kifejezte. Sőt még az élet terheitől megfáradtan is megmutatott nekünk magából valamit. Számba vette földi sorsát, szembenézett a kikerülhetetlen elmúlással, de nem rezignáltan, hanem bátran. A lélek titkát is felfedte előttünk. S ami a művésznek az ars poetica, az a hívő embernek a hitvallás. Ő az idős Pál apostol szavait választotta: „Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megbarcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre elítélték nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” [2 Tim 4,6–8]

Bartóki József szerettei, legközelebbi barátai tudják leginkább, milyen lendülettel, igényességgel vagy könnyedséggel élte napjait. Az őt felületesen ismerők néhány alkotásából vagy vele kapcsolatos szituációkból vonnak le következtetéseket értékítéletére, az életről vallott felfogására. Személyes hitvallása azonban ennél mélyebbre enged bennünket. Élet/halál/hit/reménység összefüggésébe.

Mi az élet? Szerinte futás, nemes harc. Az élet színtere nyertes és vesztes pillanatoknak, akár a sport. De benne a győzelemre, a fair playre kell törekedni. Az élet csoda, Isten ajándéka, ezért nemes küzdelemnek kell jellemeznie. Mi a halál? A halál elköltözés. Semmiképpen nem végállomás, nem nihil, hanem az örök ott-hon, az igazi haza, ahova meg lehet érkezni. Mi fontos? A Jézusba vetett hit. Ami mindvégig erőt ad, s láthatatlan szálként

köt össze Istennel. A hit, ami nem fogy el akkor sem, ha megannyi szenvedés és megpróbáltatás között is járunk. Hit által érthetjük meg küldetésünket, lehetünk igazi szerető, megbocsátó emberré, hit által teljesevünk ki, s nyílik számunkra a végtelen.

Mi a jutalom? Néhány sírkőre vésett betű szerint az a pár lábnyi föld, ami elfed bennünket. Az ő hitvallása szerint jutalmunk az igazság koronája. A valós megítélést nem kritikusok, történészek adják, hanem maga Isten. Egyedül Ő ismeri igazán szívünk mélyét és a hit őszinteségét. S amíg emberi számítás szerint csak márványtáblák, könyvek, múlt alkotások őrzik nevünket, Isten az igazság koronájával jutalmazza a mellette kitartó tanítványt. Mert Bartóki József tanár úr hitvallása éppen erről szól. Krisztus tanítványáról. Ő, elfogadva Mestere hívását, elindul, mert eljött az idő. Krisztus tanítványaként csak Isten irgalmas értékítéletében bízunk, ami a kereszten bűneinkért szenvedő Krisztusban nyer bizonyítást. Mi a reménység? Hogy az igaz bíró megadja a benne bízóknak, így neki is és majd az utána indulóknak is az örök életet.

Bartóki József a drága hitves, kedves testvér, édes- és nagyapa, nagybáty, barát és kolléga, tanár és művésztárs, Krisztus tanítványa, a hitét megtartó ember. Jó pedagógus, és jó hitvalló, mert arra is gondja volt, hogy akik ma rá gondolnak, még többet értsenek meg a világból, mint ahogyan azt eddig tették. A neki oly kedves templomból búcsúzik. Innen, ahol nem halálról, keserűségről, hanem Isten halálán átívelő szeretetéről szólnak a prédikációk, és Őt dicséri a gyülekezet minden korosztályának éneke. A harang Jézushoz hív, akiben a hozzánk közel jött, áldozatkész Istent ismerjük fel. A gyertyák pedig a Szentlélek jelenlétét hirdetik, aki képes hitet ébreszteni, lángra gyújtani minden szívet.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

KÖSZÖNET ÉS KÉRÉS

Köszönjük, hogy adományaikkal, egyházfenntartói járulékkal eddig is segítették gyülekezetünket! Kérjük, hogy a gyülekezethez tartozásuk anyagi kifejezéséről ne feledkezzenek meg, hiszen egyházközségünket a gyülekezeti tagok önkéntes pénzádományából tartjuk fenn. Ki-ki anyagi helyzetétől függően, de szívből, s mintegy Istennek adva áldozzon erre a célra.

Arcok gyülekezetünkéből

Szász Józsefné Marikával kedden és pénteken délelőtt találkozhatunk a lelkészi hivatalban. Kedves, mosolygós, mindig szolgálatkész hölgy, aki 2007. december 1-je óta végzi a pénztárosi feladatokat. Gyermekszerető, igazán nyitott szívű, s természetesen precíz, mert ő is a számok embere.

LSK: *Mesélj arról, hogy kerültél ide, az egyházközösségünk pénztárába?*

SZM: Egy napon Babinszkiné Magdi néniel találkoztam a temetőben. Régóta ismerjük egymást. Ő kért meg arra, jöjjelek el, vállaljam ezt a feladatot. Eleinte bizonytalan voltam, de nem csaldóttam. Tudtam, hogy az egyháztagok, akik itt megfordulnak, zömmel idős emberek, én pedig szeretem az időseket. Szívesen beszélgetek velük, meghallgatom örömeiket, bajaikat. Amíg élt, minden alkalommal meglátogattam a nagynénemet is, a Győri János utcán. A hó végi zárást is nagyon várom mindig, mert Speckné Zsuzsához, a könyvelőnkhez megyek ilyenkor. Igazán jól együtt tudunk működni. Vele és férjével nagyon jó hangulatú beszélgetésink szoktak lenni. Ameddig bírom, szeretnék itt lenni, mert hálás vagyok, hogy így alakult a sorsom.

LSK: *Nem jöttél idegen helyre. Neked is van kötődésed egyházunkhoz.*

SZM: Igen. Édesapám révén tartozok ide. Várhegyi Mária a leánykori nevem, Wiesznerről magyarosították. Itt kereszteltek, itt vettem először úrvacsorát.

LSK: *Hetente két délelőttöt töltöd itt. Főként feleség, édesanya és nagymama vagy.*

SZM: A férjem Szász József, nyugdíjas villanyszerelő. Sokat kertészkedünk együtt a laposi kertben. Igazából nekem ez a szakmám, ezt tanultam Szabadkígyó-

szon évtizedekkel ezelőtt. Nagyon szeretem a virágokat! Két fiunk van, Jóska és Feri. Az idősebbnek már van saját családja, a kisebbik velünk él. Három fiúunokánk: Ricsi, Roni, Peti.

LSK: *Igazán családcentrikus asszony vagy. Mindenki számíthat rád, az idősek és a gyerekek is.*

SZM: Én is nagycsaládból származom, nyolcan vagyunk testvérek. A szüleim már meghaltak, én pedig azon vagyok, hogy összetartsam a családot. Ugyanakkor a férjem rokonsága is nagyon közel áll hozzám. Ők is ragaszkodnak a családi kapcsolatok fenntartásához, nemcsak velünk, hanem még az unokáinkkal is. Férjem nagynénje csodálatos verseket ír. Az egyiket szeretném megismertetni másokkal is, mert nagyon meghatározó és kifejezi azt a szeretetet, ami összetart minket.

Nagy Magdolna: Becsukom kapumat

*Mennek az úton, az anya közepén,
Tőlem elköszöntenek, fogja a kezüket.
A két édes fiú, Ricsi és kis Áron
Hajukat szél fújja, szőke mind a három.
Az anyuka ruhájába is belekap a szellő,
elöl kissé rövidebb, mert a harmadik jó.*

*Nem lány lesz, kisfiú, pedig de jó lenne,
Az arany hajához a szalag hogy illene.
Szeretni fogom, majd fülébe súgom,
Igaz hogy a nevét én még nem is tudom.
Távolodó léptüket még mindig figyelem,
A hulló könnyemet gyakran törölgetem.*

*Csicsergő beszédük milyen kedves nekem,
Mindegyiket nagyon, de nagyon szeretem.
Ha az eget nézem is, kék szemüket látom
Érett búzatáblát, ha hajukat vizsgálom,
Letörölöm szememet, becsukom kapumat,
Utánuk küldöm még féltő sóhajomat.*

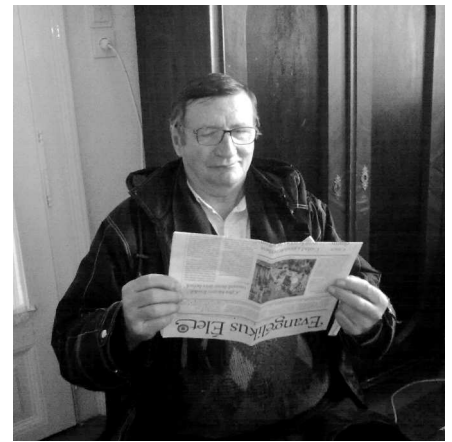
Másik beszélgetőtársam Bankó Pál, akit többen főként arról ismerhetnek, hogy magnóval vagy fényképezőgéppel a kezében örökíti meg egyházközösségünk eseményeit.

LSK: *Gyakran látjuk gyülekezetünk hétközi alkalmain és templomunkban is. Mióta rendszeres résztvevője az istentiszteleteknek?*

BP: Már ötéves voltam, amikor a nagyszüleim elvittek magukkal a szarvasi

szlovák nyelvű istentiszteletekre. Közel másfél órás alkalmak voltak, de ennek köszönhetően, hogy amikor két éve Kárpátalján jártam, megértettem a ruszin nyelvű ortodox liturgiát is. Emellett gyermekkoromban jártam tanyai iskolai istentiszteletre is, melyet a mezőtúri vagy szarvasi evangélikus lelkészek tartottak havonta egyszer és nagyünnepeken.

LSK: *Most két településről is mesél. Hol nőtt fel? Beszéljen tanulmányairól, munkájáról.*

BP: Szarvason születtem, Mezőtúron nőttem fel, ott is jártam gimnáziumba. 1961-ben kezdtem a középiskolát, s voltak olyan tanárain ott, akik régen református gimnáziumi oktatók voltak. Így a református közeg sem idegen számomra. Majd Mezőgazdasági Főiskolát végeztem Szarvason. A gyakornoki év után Mezőtúron voltam agronómus, de még akkor is Szarvason laktam, oda jártam ifjúsági bibliakörbe. 1979–2009 között a földhivatalban dolgoztam, Békéscsabán, s ott látogattam a hétközi bibliórát.

LSK: *Mezőberényben él, rendszeresen látjuk bibliaiskolánkban is.*

BP: Békéscsabán igényeltem lakást, de mivel egyedülálló vagyok, engem mindig hátrébb soroltak. Aztán azt javasolták, hogy próbáljak meg itt lakást igényelni, mivel közel van a munkahelyemhez, jó a közlekedés. És ez így is lett. Sokszor hamarabb értem be Berényből a földhivatalba, mint a jaminei kollégák.

LSK: *Sokan úgy ismerik, hogy fotóz vagy hangfelvételt készít. Mióta tart ez?*

BP: Gyakorlatilag azóta, amióta fényképezek. Az első fizetésemből lemezjatszót vettem, a másodikból egy Szmerna fényképezőgépet, a következőből pedig

☞ egy magnót. A Szarvas–Újtemplomi gyülekezet egyik tetőszentelési ünnepéről már van hangfelvétele: Káldy Zoltán püspök úr látogatását rögzítettem. Aztán elmentem Debrecenbe, hogy a Kántus éneklését is megörökítem. A hetvenes években még elég nagy feltűnést keltett a nagy táskás orsós magnó, és a szándék is. De még a nyolcvanas évek végén is így volt. Petor János lelkész is idegenkedett a szlovák nyelvű istentisztelet felvételétől, de miután visszahallgatta, nagyon tetszett neki, le is játszottuk egy szeretetvendégség során.

LSK: Számtalanszor hívogat más gyülekezetek alkalmaira, vagy tudósít azokról. Honnan szerez ezekről tudomást?

BP: Több gyülekezetben fordulok meg, és az ott hallott információkat továbbadom. Rendszeresen olvasom az Evangélikus Életet, egyházunk hetilapját. Hallgatom a rádiót is. Az MR3 Bartók Rádión sok jó egyházi zene hallható! Keresem, „vadászom” a zenei alkalmakat. Az általam ismert kórusokat, együtteseket is meg szoktam kérdezni szolgálataikról, figyelemmel kísérem a fellépéseiket.

LSK: Visel-e valamilyen egyházi tisztséget?

BP: Tíz évig voltam tiszteletbeli presbitere a Szarvas–Ótemplomi gyülekezetnek, majd tíz évig presbitere. Most nincs ilyen szolgálatom és pillanatnyilag nem is szeretnék, mert egy kicsit lelassultam. Elég nekem ez, amit a felvételekkel végzek.

Baráth Zsuzsanna az egyik legfontosabb résztvevője az istentiszteleteknek, mert vagy a harmónium mellett vagy az orgonapadon ül.

LSK: Mióta végzel kántori szolgálatot?

BZS: Amikor konfirmáltam, hallottam, hogy kántorképző tanfolyamra lehet menni Főtra. Mezőberényből talán ötven vagy hatan vállalkoztunk erre akkor. Ott tetszett meg nekem, mert addig nem volt semmi előképzettségem. Miután hazajöttünk, Eiler Kati tanított. Már akkor egy-egy éneket vagy a liturgiát én kísérelhettem az istentiszteleten.

LSK: A konfirmációdát említetted. Természetes volt, hogy te is konfirmandus leszel?

BZS: Amikor megkaptuk a levelet, megkérdezték tőlem otthon, szeretnék-e konfirmálni. Igent mondtam, hiszen az egyházi énekeket már jól ismertem az ük-mamám által.

LSK: Családod sok szállal kötődik az egyházközséghez...

BZS: Nagytatám gondnok volt, nagy-mamám, édesanyám, keresztmamám háziasszonyok. A gyermekeim is jártak hitantanórákra, konfirmáltak, az ifibe tartoznak.

LSK: Nem vagy főállású kántor, van „civil” foglalkozásod.

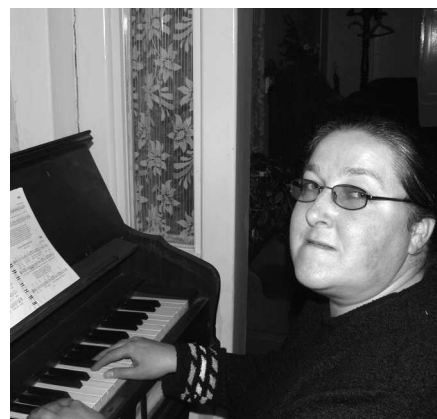
BZS: Hivatalosan ruhatáros-raktáros vagyok a „Leg a láb” Alapfokú Művészeti Oktatási Intézményben. Mosok, vasalok, összekészítem a táncosok ruháit, s persze minden mást is elvégezek, ami ezzel jár. Gyakran elkísérem a gyerekeket a fellépésekre.

LSK: Egyházközségünk egyik fiatal tisztségviselője vagy. Nem különös ez számodra?

BZS: Amikor felkértek, hogy legyek presbiter, először nemet mondtam, hiszen ez hatalmas felelősség. Aztán mégis elfogadtam a jelölést, a gyülekezet pedig megválasztott.

LSK: Van-e kedves éneked?

BZS: Leginkább az ifjúsági énekek a kedvenceim. A korálok között is sok szép van, de ami igazán tetszik, azt nehéz játszani.

LSK: Szerinted mivel lehetne színesíteni az istentiszteletek zenei megformálását?

BZS: Jó lenne, ha kiosztott szövegek segítségével megtanulhatnák az idősebbek az ifjúsági énekeket. Mert bár „ifjúságinak” nevezzük őket, mégis mindegyiknek komoly mondandója van.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Nagyheti és húsvéti alkalmaink

Április 1., nagycsütörtök:

18.00 órákor
úrvacsorai istentisztelet

Április 2., nagypéntek:

10.00 órákor
úrvacsorai istentisztelet
17.00 órákor
passióolvasási istentisztelet
18.30 órákor
Ökumenikus Városi
Keresztút Zarándoklat

Április 3., húsvétvasárnap:

hajnali 5.00 órákor
templomi virrasztás
(nem csak fiatalokkal);

10.00 órákor
húsvéti ünnepi
úrvacsorai istentisztelet
17.00 órákor
könnyűzenei istentisztelet

Április 4., húsvéthétfő

10.00 órákor
húsvét másodnap
úrvacsorai istentisztelet

**ÁLDOTT HÚSVÉTI
ÜNNEPEKET KÍVÁN
EGYHÁZKÖZSÉGÜNK!**

TERÉZ ANYA:

Mégis

*Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak: – Mégis szeresd őket!
Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeted: – Mégis tégy jót!*

*Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket nyersz: – Mégis érv célt!
A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy: – Mégis tedd a jót!*

A becsületesség és őszinteség sebezhetővé tesz: Mégis légy becsületes és nyílt!

*Az embereknek szükségük van a segítségre, de ha segítesz, támadás érhet: – Mégis segíts!
A legjobbat add a világnak, amid van, s ha verést kapsz cserébe: – Mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!*

Mire való a vasárnap?

Eric Liddell skót misszionárius, futóbajnok sosem volt hajlandó vasárnap futni. Pedig 1924-ben a párizsi olimpián az ő száma, a 100 méteres síkfutás pont vasárnapra esett, de nem változtatott életritmusán, nem tagadta meg hitét. Egész Nagy-Britannia hazaáruháznak tartotta, az utcán átkozódtak, gúnyolódtak, ha találkoztak vele. Még a király is győzködtte, hogy fusson hazája dicsőségéért. Válasza ennyi volt: „Isten parancsa előbbre való, mint a haza dicsősége. Vasárnap nem futok.” Az olimpiai aranyat egy másik számban hozta el, amely nem vasárnap volt. Bár ő rövidtávú futó volt, a 400 méteres távot kellett teljesítenie. Már a célvonalnál állt, amikor váratlanul egy amerikai masször egy darab papírt csúsztatott a kezébe. „Mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek” – szöveg az idézet Sámuel első könyvéből. Markában Isten igéjével futotta végig a távot. Teljesítménye minden várakozást felülmúlt, hiszen nemcsak a versenyt nyerte meg, hanem világrekordot döntött 47,6 másodperces idővel, öt méterrel hagyva maga mögött az ezüstérmes versenyzőt. Kínában halt meg, misszionáriusként.

A keresztények Jézus feltámadása óta a vasárnapot, az Úr napját ünneplik, megtartva a 3. parancsolatot, mellyel Isten az emberi élet jó rendjét is szabályozza. Hat nap alatt teremtette meg a világot, a hetedikén maga is megpihent. Magyarországon (több mint 1000 évvel ezelőtt) Szent István rendelte el, hogy minden tíz falu templomot építsen, s a falvak népe vasárnap és ünnepnapon templomba menjen.

Évtizedekkel ezelőtt a tíznapos dekádokat akarták bevezetni a Szovjetunióban, de az emberi szervezet nem alkalmas erre a képtelen ritmusra. Sajnos évek óta azt tapasztaljuk, hogy a munkaerőhiány és bizonyos munkáltatók valami hasonlót kényszerítenek alkalmazottaikra. Nincs sem szabad szombat, sem szabadnap. Az emberek hajszoltak, de nem sokat tehetnek, ha meg akarják tartani állásukat. A szabad vasárnapért Európa-szerte küzdenek egyházak, civil szervezetek, érdekvédelmi szervezetek, pártok.

A szabad vasárnapért harcolók – akik a „Charta a Szabad vasárnapért” dokumentum szövegezői – összegyűjtötték a hat leggyakoribb érvet, amivel a multinacionális cégek operálnak. Itt olvashatók cáfólatáikkal együtt:

1. A munkavállalók örülnek, hogy vasárnaponként is dolgozhatnak, hiszen kapnak vasárnapi pótlékot.

Sajnos sok multinál valóban olyan alacsony a bér, hogy a munkavállalók rákényszerülnek arra, hogy vasárnap is dolgozzanak. A vasárnapi pótlék egy bolti alkalmazottnál átlagosan 1800 forint. Ennyit kap cserébe a munkavállaló azért, hogy nem lehet vasárnap a családjával.

2. A boltok vasárnapi zárva tartása elbocsátásokhoz vezet.

Jelenleg a kereskedelemben 20-25%-kal dolgoznak többet az alkalmazottak hetente, mint azt az egyébként igen liberális Munka Törvénykönyve lehetővé tenné. A vasárnapi nyitva tartás korlátozásával csak a törvényes állapothoz közelne a jelenlegi munkapiaci helyzet.

3. Az emberek szeretnek vasárnap vásárolni, igénylik a boltok vasárnapi nyitva tartását. Az emberek nem érnek rá máskor vásárolni, csak vasárnap van idejük.

Az emberek alig vásárolnak vasárnap. A heti kereskedelmi forgalom mindössze 4%-a zajlik vasárnaponként. Összehasonlításképpen: péntekenként a heti forgalom 18%-a, csütörtökön és szombaton a heti forgalom 16-16%-a bonyolódik.

4. Az állam ne szóljon bele, hogy a gyárak mikor működnek, a boltok mikor tartanak nyitva, ennek eldöntése a vállalkozási szabadság része.

A Magyar Köztársaság Alkotmánya Magyarország berendezkedését szociális piacgazdaságként határozza meg. A múltik „önkéntesnek” kitett munkavállalók

védelve az államnak nemcsak joga, hanem kötelessége is. A kis- és közepes vállalkozások kereteiben működő boltok pedig a gazdasági ésszerűség ellenére tartanak nyitva vasárnaponként, csak azért, mert a multik rájuk erőltetik a versenyt, amiben ők nem akarnak lemaradni.

5. A boltok vasárnapi nyitva tartásának korlátozása a vásárlók jogainak korlátozását jelentené.

A vásárlók vásárláshoz való joga a munkavállalóknak a pihenéshez, a szabadidőhöz és a rendszeres fizetett szabadsághoz való alkotmányos jogával, a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való alkotmányos jogával, illetve a szabad vallásgyakorláshoz való alkotmányos jogával áll szemben. Álláspontunk szerint a kellően súlyos társadalmi érdekekkel nem igazolható vasárnapi munka kötelező elrendelése sérti a munkavállalók fenti alkotmányos jogait.

6. A nemzetgazdaságnak szüksége van a boltok vasárnapi nyitva tartására, ennek hiányában a boltok bevételétől esnének el, veszteség érné a gazdaságot.

Nálunk jóval fejlettebb országokban, mint Németország vagy Ausztria a hazainál sokkal magasabb a fogyasztás a boltok vasárnapi nyitva tartásának korlátozása mellett is. Nem igaz az, hogy az emberek kevesebbet vásárolnának 6 nap alatt. Amire szükségük van, így is beszereznék.

Horvátországban 300 ezer aláírást gyűjtöttek össze. Szlovéniában és Kanadában sikeres népszavazást tartottak a vasárnap munkaszüneti napként való megőrzése érdekében. Németországban és Szlovéniában az alkotmánybíróság is foglalkozott a vasárnapi munkavégzés kérdésével, mindkét országban leszögezve, hogy a vasárnapi pihenés az emberek alapvető alkotmányos joga.

Németországban az alkotmánybíróság elfogadta az egyházak keresetét, amelyben elleneztek az üzletek nyitva tartását a karácsonyt megelőző négy vasárnapon. Az alkotmánybírák szerint a vásár- és ünnepnapok a lelki épülést és a fizikai pihenést szolgálják, következésképpen kereskedelmi szempontok ezt nem írhatják felül. „Hálás vagyok a Szövetségi Alkotmánybíróságnak, hogy a va- ➡

Alapítványi beszámoló

A 2009-es évben Erős Vár Alapítványunk az alapító okiratában foglaltak szerint végezte munkáját, kizárólag szociális támogatással foglalkozott. Ezt a tevékenységet minden munkatársunk térítésmentesen végezte, hogy minél több embernek tudjuk segítségét nyújtani.

Lehetőség adódott arra, hogy a Mezőberény Város és Környéke Mozgáskorlátozottainak Egyesületével együttműködési megállapodást kössünk. Az egyesület felhívja tagjainak figyelmét arra, hogy az SZJA 1%-át felajánlhatják alapítványunk javára, mert ők ennek gyűjtésére még nem jogosultak, ajánlásokat tesznek a látókörükbe került támogatásra szoruló emberekre.

Támogatottaink részére rendszeres klubfoglalkozások vannak, ezek kiváló alkalmak beszélgetésre, filmek megtekintésére, azok kiértékelésére, megvitatására. Nagy igény mutatkozik az ilyen kötetlen beszélgetésekre, alkalmakra.

Mezőberény Polgármesteri Hivatala minden évben pályázatot ír ki különféle rendezvények támogatására, a takarékoság jegyében erősen lecsökkentett lehetőségeket kínálva. Ezek a programok azonban nem illeszthetők be a mi működési tevékenységünkbe.

2009-ben összes bevételünk 1 189 997 Ft volt. Ez az alábbiakban felsoroltakból tevődik össze:

– megrendezésre került a Farsangi Jótékonyági Bál azzal a céllal, hogy bevételével a nehéz helyzetbe került családokon

segíthessünk. Ennek összege 175 000 Ft volt.

– Az I. kerületi Evangélikus Egyház-községtől 250 000 Ft-ot kaptunk, amit szintén szociális támogatásra fordíthatunk.

– Magánszemélytől 100 000 Ft érkezett azzal a céllal, hogy a használhatatlanná vált hordozható számítógépünket lecseréljük egy újra.

– Az NCA-DA-09-P-0288 működési célú pályázaton 100 000 Ft-ot nyertünk, ebből 1 évre ki tudtuk fizetni az internet-szolgáltatást.

– Az SZJA 1%-ok felajánlásából folyamatosan 2009 októberében 208 813 Ft érkezett, ezt az összeget szociális támogatásra tudtuk fordítani.

Kiadásunk ebben az évben 1 222 910 Ft volt, vagyis 32 913 Ft-tal többet költöttünk, mint amennyi bevételünk volt. Ezt a többletkiadást tartalékunkból tudtuk fedezni.

Kiadásaink részletezve az alábbiak voltak:

– támogatásra 973 037 Ft-ot fizettünk ki. Az elmúlt évhez képest emelkedett ez az összeg, hiszen a támogatottak, rászoruló köré is folyamatosan emelkedik. 15 fő havi rendszerességgel támogatásban részesül, három félárva nyári táborozását finanszíroztuk, eseti támogatást nyújtottunk további 40 gyermeknek, valamint 56 felnőttnek.

– A Sarepta Idősek Otthonának karácsonyra 50 000 Ft-ot utaltunk át.

– internet-előfizetési költségünk 70 400 Ft volt, postaköltségünk pedig 3755 Ft.

– Alapítványunk népszerűsítését és a városban nagyobb megismerését szolgálta a Hírnök újság, valamint a falinaptárak szétesztása. E kettő kiadvány nyomtatási költsége 48 600 Ft-ot tett ki.

– Munkatársaink sok esetben maguk vették meg a szükséges irodaszereket, ezért ez a költség ebben az évben csak 2516 Ft volt.

– Egyéb költségek: 1 támogatottunk elhunyt, temetésére virágot vásároltunk 3000 Ft-ért.

– Kuratóriumi ülésre fordított reprezentációs költségünk 2961 Ft volt.

– Egy magánszemélytől kapott támogatásból meg tudtuk venni egy hordozható számítógépet, akciós áron, 100 000 Ft-ért, ezzel további munkánkat akadálymentesen tudjuk elvégezni.

– Bankköltségre, számlavezetésre ebben az évben 18 641 Ft-ot fizettünk ki.

A működésünkre fordított költséget mindig igyekszünk minimalizálni, hogy minél több rászoruló tudjunk segíteni, legyen lehetőségünk az azonnali segítségnyújtásra. A fenti részletezés alapján megállapítható, hogy kiadásaink jelentős részét, annak 79,6%-át támogatásra fizettük ki, működésre pedig 20,4%-ot fordítottunk.

SPECKNÉ JÁSZFALVI ZSUZSANNA
kuratóriumi elnök

☞ sárnap védelméért hozott döntésével a munkanapok és a pihenőnapok összemérésére világos nemet tudott mondani. Ez az emberi méltóság védelmét jelenti” – nyilatkozott a Rajnai Protestáns Egyház elöljárója, Nikolaus Schneider.

1920. május 20-án – 90 éve – született Karol Josef Wojtila, aki 1978-tól II. János Pál néven volt a római katolikus egyház pápája. 1998-ban apostoli levelet írt a vasárnap védelmében. Ebből egy részlet: „A keresztényeknek természetesen tenniük kell valamit annak érdekében, hogy a polgári törvényhozás korunk sajátos körülményei között is számoljon kötelezettségükkel, mely szerint meg kell szentelniük a vasárnapot. Lelkiismeretbeli kötelességük ugyanis úgy megszervezni a

vasárnap pihenést, hogy részt vehessenek a szentmisén, tartózkodjanak az Úr napja megszentelését a maga sajátos örömeivel, testi-lelki pihenésével lehetetlen tevé munkáktól.

A pihenésnek, hogy ne váljék üressé vagy unalom forrásává, lelki gazdagodást,

nagyobb szabadságot, elmélyült szemlélődést és testvéri közösséget kell tartalmaznia, ezért a híveknek a társadalom által felkínált kulturális események és szórakozások közül ki kell választaniuk azokat, melyek jobban megfelelnek az evangéliumi törvény szerinti életnek. Ebből a szempontból a vasár- és ünnepnap pihenés „profétái” jelleget ölt, mert nemcsak Isten feltétlen elsőbbségét hirdeti, hanem az emberi személy méltóságának elsőbbségét is a társadalmi és gazdasági étellel szemben, s bizonyos módon elővételezi az „új eget és az új földet”, ahol a szükségletek rabszolgaságától való szabadulás teljes és végleges lesz. Röviden összefoglalva az Úr napja így a lehető leghitelesebb módon az ember napjává is válik.”

Szentlélek vagy Szent Szellem?

A kis és új egyházak által kiadott iratokban olvassuk ezt az új meghatározást a Szentháromság harmadik személyére: *Szent Szellem*. Meg is indokolják, hogy miért teszik: „A görögben itt a *pneuma* szó van, amit aztán latinra a *spiritus* szóval, németre a *Geist* szóval fordítanak. Tehát nekünk is a szellem szót kell használni”. Elég ez az indoklás egy közösen elfogadott fogalom megváltoztatásához? Akkor értjük jól a görög kifejezést, ha külföldi példákat követünk vagy ha a magyar megfelelő jelentésű fogalmat megkeressük? Ha csak arra figyelünk, hogy a latin, angol, német fordításokban több mint 10 kifejezést találunk külön-külön ennek az egy görög szónak a kifejezésére, érezzük, itt nagyobb a kérdés, mint amit egy mondattal el lehetne intézni.

A jó fordítás azt jelenti, hogy mindig ugyanazzal a szóval fordítom az idegen szót? Mi magyarok különbséget teszünk a *szerelem* és *szerelem* szó között, a latin, az angol, a német nyelv ezt nem tudja megtenni, erre a két fogalomra csak egy szavuk van. Nekik nincs szavuk a nővér–hűg fogalomparra sem, csak lánytestvért tud-

nak mondani. A szöveg összefüggésére kell tehát figyelni és ugyanazt a szót hol szeretetnek (szülői szeretet), hol szerelemnek (szerelmeslevél) fordítani.

Most vizsgáljuk meg közelebbről, hogy Károli Gáspár miért nem használta a *pneuma* görög szó fordítására a *szellem* szót, és miért nem beszélt *Szent Szellemről*. A felelet megdöbbenően egyszerű: a magyar nyelvben akkor még nem létezett ez a szó: *szellem*. Csak a nyelvújítások idején, 1810-ben alkotta meg Kazinczy Ferenc a *szél* szóból (Bárczi: Magyar szófejtő szótár). Ő nem a görög *pneuma* szó fogalmát akarta lefordítani, ezért nem is találjuk a *Magyar Értelmező Kéziszótárban* a *szellem* szó magyarázatánál a *pneuma* görög szót. Az eddig is használt lélek szóban, ami az ember anyagtalanság (imateriális) részét jelenti, Kazinczy megkülönböztette az emberhez kapcsolódó oldalt: ezt nevezte *szellemnek* és meghagyta a transzcendenshez (Istenhez) csatlakozó rész nevét *léleknek*.

Ezért használjuk magyarban a *szellem* szóval kapcsolatban: szellemes ember, szellemtudományok, az emberi szellem

diadala, gyűlölet szelleme, szellemjárás, szellemvasút, szellemkép, szellemóriás, szellemtörténet stb.

A magyar nyelv tehát tudatosan nem a görög fogalmat használja. Ezért nem fordítja le a *pszichológus*, *pszichiáter* szavakat szó szerint magyarra. A *pszühé* = *lélek* görög szó van bennük, s ezért azokat lelkésznek kellene fordítani vagy a *pszichiátriát*, az idegklinikát lélekkórháznak.

Ebbe a tudatos magyar megkülönböztetésbe belekeverni a Szentlelket és az emberi oldalhoz csatolni a Szent Szellem fogalmával, vétkezés a magyar nyelv ellen. A mai világban ugyan sokféle tapasztaljuk, hogy próbálják nyelvünket „nemzetközivé” tenni, amikor minduntalan idegen szavakat kevernek a magyar beszédbe, és idegen gondolkodásmódot használnak – figyeljük csak meg a kereskedők cégtábláit és a hirdetéseket – de mi ne tegyük ezt! Ne torzítsuk nyelvünket egyházilag is a *Szent Szellem* használatával, és ne hivatkozzunk – tévesen – a Bibliára!

MISSURA TIBOR
(Evangélikus Élet, 1997. augusztus 24.)

Ateistáknak is javasolt az ima gyermekükkel

Wolfgang Bergmann gyermekpszichológus azt javasolja a szülőknek (legyenek akár kifejezetten ateisták), hogy próbáljanak meg gyermekükkel imádkozni. Indoklása nem vallási természetű, hanem kifejezetten pszichológiai.

„A gyermekek szerető Istenről szóló elképzelését nem szabad megzavarni. Ez a képzet a gyermekkor költői világához tartozik” – jelentette ki Bergmann a német protestáns hírügynökség számára adott interjújában. Az imában a gyermekek olyan oltalmazó lényhez fordulnak, akiben egyesül az anyai és az apai sajátosság. A szülők is „profitálnak” a gyermekkel közösen mondott imából. Olyan belső nyugalomhoz jutnak, ami különbözik a hétköznapi érzésektől. „Az, hogy valaki hisz vagy nem, nem kérdés, hiszen az imák a szülők és a gyermek közötti szeretet jelei” – véli és sok tapasztalat alapján állítja is a gyermekpszichológus. A professzor házasságban, van három gyermeke, s amellet érvel, hogy közös imában

legalább tíz éves korig kísérjük a gyermekünket. Az imában tanulják meg a hétköznapi helyzetek feldolgozását, például azt, hogy iskolai vizsálya, veszekedés után másnap kibékülve lehet folytatni a kapcsolatot. Hamar eljutnak az Isten–ember kapcsolatig is, s megtanulják: az imádság nem jelenti automatikusan vágyaik teljesülését, hanem kitartásra szoktatja őket. Az ima nem kívánságlista, amit Istenhez küldünk. De nem jók az olyan „felnőtt” megjegyzések sem, hogy Isten mindent lát, megbüntet, ezek nem illenek bele a gyermekkori világképbe. „A régi büntető és kárhóztató imák nem keresztyéni kérések”. A „Szülők a családját” német folyóirat 2006-os felmérése szerint a gyerekek és a kamaszok kétharmada imádkozik Németországban alkalmmalig.

Forrás: www.pro-mediemagazin.de
www.evangelikus.hu

Kiegészítés a cikkhez

A Szentírásban arról olvashatunk,

hogy Isten szereti az embert. Szeretné megóvni a kudarctól, szerencsétlenségektől, büntőtől. Azért ad parancsolatokat, hogy azok – mint egy szerpentin korlátai – megvédhessék az embert. Azért jön hozzánk Jézus személyében, mert benne megláthatjuk, hogyan cselekszik és beszél az igazi szeretet. Hiszem, hogy Isten mindent az ember érdekében tesz, parancsol vagy tanít. A fentebb olvasható cikk csak igazolja, amit mi, keresztyén emberek gyakorlatból tapasztalunk. Az ima jó hatással van ránk: felszabadít, reménnyel tölt el. A mi Istenünk ugyanis ismeri gondolatainkat, szándékainkat, érzéseinket. A139. zsolttárban azt olvassuk: „Még ajkamon sincs a szó, te már pontosan tudod...” Tehát meg sem kellene fogalmaznunk semmit, hiszen Ő mindentudó. Mégis: az imára nekünk van szükségünk, a lelkünknek. S persze Neki is, hiszen a Mennyei Atya is szereti, ha beszélgetünk vele...

LSK

DSIDA JENŐ:
Krisztus

*Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase
tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsza.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonlító.
Álmatlanul csavartad a számkivetettek
útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdél. Megtépett és színehagyott
ruhádön vastagon ült a nagy út pora,
sovány, széltől-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság s két
parázsló szemedből sisteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei –*

A lelkesítő december óta internetes naplót vezet. Gyülekezeti híreket, lelki tartalmú írásait megtalálja a skata.blog.hu oldalon.

KUNSZERY GYULA:
Húsvéti fák

*Azon a vasárnap ujjongtak a pálmák,
mert a megváltásnak messiási álmát
valósulva látta Jeruzsálem népe;
jött Jézus... lepleket dobtak elébe,
s lengettek fölötte büszke pálmaágot,
azon a vasárnap.*

*Akkor csütörtökön a szelíd olajfák karcsu ágait
lankadtan lehajtják,
mert a Getsemáne-kertben gyötrelemmel
vért verejtekezett egy magános ember,
vére szétfolyott a fekete rögökön,
akkor csütörtökön.*

*Azon a pénteken szomorú szél susog,
búsan hajladoztak bánatos cédrusok,
mert fenn a Golgotán cédrusfából ácsolt
keresztben függött egy véresre korbácsolt,
meggyötört, megkínzott, kihűlt, sápadt tetem,
azon a pénteken.*

*S a másik vasárnap, úgy pirkadat tájba'
kivirult a világ valamennyi fája,
északi fenyőktől délszaki pálmákig,
mind üdén kizöldell, lombot hajt, virágozik,
mert halottaiból Jézus ím', feltámadt
ezen a vasárnap!*

Gyülekezetünk pénzügyei 2009-ben

MEGNEVEZÉS

TERVEZET

ZÁRSZÁMADÁS

Bevételek:

Gyülekezeti tagoktól:	3 479 000	3 534 312 Ft
Gazdálkodásból:	1 280 000	2 046 034 Ft
Belső, egyházi forrásból:	100 000	813 235 Ft
Központi támogatás:	436 000	428 217 Ft
Rendkívüli bevételek:	1 250 000	820 500 Ft
Összes bevétel:	7 110 000	8 323 667 Ft

Kiadások:

Illetmények:	2 109 000	2 101 004 Ft
Törvényes terhek:	291 956	248 318 Ft
Dologi kiadások:	1 662 000	1 558 853 Ft
– fűtés, világítás	930 000	725 912 Ft
– víz, csatorna, szemét	200 000	284 688 Ft
Más egyházi szervnek:	98 000	98 000 Ft
Javítás, karbantartás, tatarozás:	250 000	961 267 Ft
Gépjárműköltés:	367 000	261 778 Ft
Segélyek:	270 000	260 000 Ft
Egyéb (belmisszió, temető, testvérkapcsolatok, táborok):	2 130 000	2 138 895 Ft
Összes kiadás:	7 331 000	7 944 029 Ft
Egyenleg:		+ 379 638 Ft

Röviden...

• **Január 18–24** között az ökumenikus imahét volt a hónap legfontosabb lelki eseménye. A négy gyülekezet igazi testvéri összetartásáról szóltak az esti alkalomok. A szokásnak megfelelően egymás templomában, gyülekezeti termében közösen figyeltünk az igére, és imádkoztunk a szeretetben megvalósuló egységes hitért. Lukács evangéliumának utolsó fejezetét magyarázták az igehirdetők, melyek eredményeképpen magunk is úgy érezhettük, még inkább a Feltámadott tanítványai lehetünk.

• **Január 30-án** szerveztük meg az Evangélikus Bált, melyet az Evangélikus Rézfúvós Együttes nyitott meg egy rövid koncerttel. Az est folyamán Károlyfalvi Krisztina és Nánási Helga, a Szegedi Nemzeti Színház énekművészei szórakoztattak bennünket. A zenéről a Kaszinó zenekar gondoskodott. A bevételt – 115 000 Ft-ot – az Erős Vár Alapítvány számára utaltuk át.

• **Február 7-én** tartottuk farsangi szeretetvendégségünket, melynek vendége Liptákné Gajdács Mária volt. A lelkész nő miután befejezte helyettesítési szolgálatát egyházközségünkben, Telekgerendáson lett missziói lelkész. Sokan találkozhattak már vele a Békéscsabai Réthy Pál Kórházban, hiszen kórházlelkészi feladatát továbbra is főállásban végzi. A hatgyermekes édesanya szerteágazó szolgálatáról mutatott be vetített képes előadást. A finom süteményeket most is kedves háziasszonyainknak köszönhetjük. A gyerekek és a játékos felnőttek örömeire tombolahúzással zártuk az alkalmat.

• **Február 28-án** mi is részt vettünk a Szélrózsa előtalálkozón, Orosházán, fiatalok és felnőttek összesen húszan. Az alkalom során az „újoncok”, megismerkedhettek az Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó hangulatával. A többiek pedig már a vágyott és ismert programokon vehettek részt, illetve viszontláthatták régi barátait is. A délelőtti nyitó áhítatot követő csoportmunka során jobban megérthették az evangélikus istentisztelet részeit. Munkájuk eredménye képezte a záró istentisztelet egy szeletét. Délután

RENDSZERES GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

- Vasárnap 10.00 óra: *gyülekezeti istentisztelet* (minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztással). Minden hónap harmadik vasárnapján 14.30 órakor *német nyelvű istentisztelet*. Minden hónap utolsó vasárnapján 10.00 órától *családi istentisztelet*.
- Kedd 13.00 óra: *Nőegylet* (csigapödrés, beszélgetés, alkalomzárás esti áhítattal).
- Péntek 18.00 óra: *Bibliaskola*.
- Szombat 18.00 óra: *Ifjklub*
- A *diakóniai csoport* a hónap utolsó keddjén, 18.00 órakor találkozik.
- Csütörtökönként 9–11 óráig *Baba–mama klub*, 11.45-től *hittanórák* az iskolában.
- Vasárnap 9.00 óra: a gyülekezet ifjtermében „*Vasárnapi iskola*”.
- Péntek 15.00 óra: *Fúvóskör*.
- *Hivatali órák* kedden és pénteken 8.30–12.00 óráig.

koncerteken, Láthatatlan Színházon és interaktív irodalomórán lehetett részt venni. Az éhesek-szomjasok az egész nap nyitva tartott KIE-kávéházban frissülhettek.

• **Március 14-én** V. évfolyamos teológushallgató, Dr. László Virgil végezte nálunk kötelező szupplikációs szolgálatát, azaz az igehirdetés ezen a napon tőle hangzott el.

• **Március 16–18-ig**, három egymást követő estén lelkileg készültünk fel a nagyhétre. Lázár Zsolt Szarvas–Ótemplomi igazgató lelkészt Horváth Z. Olivér, Szarvas–Ótemplomi másodlelkész követte a szolgálatban. Az első kettőtől eltérően a harmadik alkalom nem istentiszteleti jellegű volt. „Keresztfa titka” címmel zenés irodalmi estet szerveztünk. Pergolesi „Stabat mater” és Stradella „Pietà Signore” című műveit Szilágyi Ida pedagógus énekelte, zongorán kísérte Molnár Katalin zenepedagógus. Benyovszky Pál az OPSKK munkatársa magával ragadó, hiteles stílusban olvasta a prózákat, s adta elő a verseket, míg Lázárné Skorka Katalintól ugyancsak néhány költemény hangzott el. Az alkalom elején és végén J. S. Bach „Máté-passió”-jából csendültek fel részletek, valamint a világirodalom gyöngyszemének számító Ézsaiás 53 is elhangzott.

• **Március 20-án** volt a templomtakarítás és kertrendezés. Köszönjük szépen mindazok áldozatvállalását, akik azon a szombaton vállalni tudták ezt a szolgálatot egyházuk, Istenünk örömeire.

• **Március 20-án** délelőtt a Békéscsaba–Jaminai Evangélikus Egyházközségben rendeztük meg a XIX. Országos

Evangélikus Hittanverseny megyei fordulóját. Ezen két felsős és egy alsós csoportunk vett részt. Frey Panna, Sági Adél, Kotroczó Dóra és Róth Bence (3. osztályosok) második helyen végeztek. Berkesi Réka, Csirmaz Áron, Matuska Réka és Salbot Pál (5-6. osztályosok) ugyancsak második helyezést értek el. A 7. osztályos Kószei Krisztina, Rónai Adrienn, Falaty Máté, Kovács Péter bár jól versenyeztek, de most éppen lemaradtak a dobogóról. Köszönjük a felkészülést és a szülői ösztönzést, segítséget!

• **Március 21-én** tartottuk meg a böjti szeretetvendégséget. Meghívott előadónk Ribárszki Akos VI. évfolyamos lelkészjelölt volt. Sztéhlo Gábor és Keken András lelkészek életét, gyermekmentő lelkészek különleges szolgálatát, valamint a kommunista évek miatti vi-szontagságos sorsát mutatta be.

LELKI SEGÍTSÉG, PASZTORÁLPSZICHOLOGIAI BESZÉLGETÉS

Örülök, hogy egyre többen tisztelnek meg bizalmukkal! Kérem, keressenek meg, ha úgy érzik, fontos lenne beszélgetniük valakivel mélyebb természetű kérdésekről vagy nehéz élethelyzetben, gyászban, de válságban vagy kritikus családi- és nevelési helyzetben is. A lelki-gondozói alkalmak lehetnek telefonos, illetve személyes találkozások. Ezek során Isten igéje ad számunkra útmutatást, szeretete segít továbblépni. Természetesen bárkivel imádkozom, és otthonába is elviszem az úrvacsorát, ha kéri.

Lázárné Skorka Katalin:
06-66 352-040
vagy 06-20 824-3805